

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema uredništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravištvo, odpravištvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Novejše vesti.

Dunaj 13. Po izdanem ceremonijelu za pogrebne slavnosti dospe truplo cesarice dne 15. septembra ob 10. uri zvečer na tukajšnji kolodvor zapadne železnice in se v svečanostnem sprevedu sprevede v dvorno palačo. Truplo bode razpostavljeno občinstvu na ogled v petek od 8. ure zjutraj do 5. popoldne in v soboto od 8. ure zjutraj do poludne. V soboto ob 4. uri popoldne bode svečan prevoz krste v kapucinsko cerkev, kjer se bode vršilo slovesno blagoslovljenje v navzočnosti cesarja in inozemskih Veličastev. Potem se prenese krsta v grobišče, kamor bode sledil tudi cesar. Tu se blagoslovi krsta še enkrat in se izroči potem gvardijanu očetov kapucinov.

Dunaj 13. Po ukazu cesarjevem bode straža na dvorišču cesarske palače do 16. septembra prihajala tiho. Vojaške glasbe ne bodo svirale do 19. septembra, ni službeno in ne izvenslužbeno.

Dunaj 13. »Neue Freie Presse« poroča; da je izjavil Lucheni: Bodalo sem držal v levi roki in sem roko pritiskal k prsim tako, da je bilo orožje skrito. [Ko mi je cesarica prišla blizu sem je z vso silo zagnal ostrino v prsa in sem zbežal.

Dunaj 13. Čuje se, da prideta na Dunaj tudi kralj Rumunski in Srbski.

Nabrežina. Sinoči tu velika demonstracija. Iz hiše De Lorenzi so ustrelili 5-krat. Ljudstvo razjarjeno. Nesreče nobene. Italijani odhajajo.

Geneva 13. Preiskovalni sodnik je zopet zaslišal Luchenija. Med zaslišavanjem je dal zločincu v roke bodalec pozivom, naj pokaže, kako je zvr-

šil zločin. Smeje se je Lucheni ponovil pregibljuje roke proti prsim sodnika, da je pokazal s tem, kako je zasadi bodalec v prsi cesarice. Na zločincu ni videti niti znamenja kakega kesanja; on se še ponaša se svojimi anarhističnimi čutstvi.

Geneva 13. Členi mestnega sveta se podajo nočjo korporativno v hôtel Beaurivage, da pozdravijo zastopnike cesarja.

Truplo cesarice se prevede v sredo. Na željo cesarja pojde spreved do kolodvora brez vojaštva in sijaja. Zvezni svet in državni svet spremita trupla korporativno na kolodvor.

Geneva 13. V Losanni je priznal eden aretovanih, da je priredil roč za ostrino. To pripoznanje važno, ker daje sklepati, da je bila vendar zarota. Lucheni pa prisega še vedno, da ni imel skrivencev; njegovo vedenje je čistično nepretrgoma.

Geneva 13. Doznaje se, da je neka skupina anarhistov imela že pred dvema meseci posvetovanje v Curihu. Na tem posvetovanju da so sklenili, da vsaj do 1. oktobra mora pasti jedna vladajočih glav. Govori se, da je bil v to določen italijanski kralj. Na tej zaroti je bil deležek tudi Lucheni, morilec cesarice Elizabete. Ker pa je eden sozarotnikov stvar izdal francoski policiji, je padel sum tega »izdajstva« ravno na Luchenija. Pred 14 dnevi so se zarotniki zopet zbrali na posvetovanje, kjer je moral Lucheni poslušati najhujša očitanja. Lucheni se je razsrdil ter je odšel vskljknivši: »Tovariši, prisezam vam, da v 14 dneh ubijem kakega kralja ali kako kraljico!«

Madrid 13. Predsednik zbornice je predlagal, da se cesarju Franu Josipu odpošlje sožaljna brzojavka. Predlog se je vsprejel soglasno.

Carigrad 13. Sultan je poslal cesarju Fran Josipu najpriščneje brzojavko. Sultan je zaukazal,

da za časa pogrebnihih slavnosti ne sme biti nikakih zabav in glasbenih produkeij.

Berolin 13. Cesar Viljem pojde na Dunaj na pogrebne slavnosti.

Draždanj 13. Kralj Albert Saksonski pojde na pogrebne slavnosti na Dunaj.

Petrograd 13. Povodom smrti cesarice Elizabete se je štiritedensko dvorno žalovanje. Mestni načelniku je poslal županu Luegerju brzojavko v kateri v toplih besedah izraža svoje sožalje.

Petrograd 13. »Praviteljstveni Vestnik« ostro obsoja napad na cesarico Elizabeto in povdarja njene čednosti, njeno visoko duševno nadarjenost in njeno naobraženost. List upa, da bodo evropske vlade odslej več pozornostjo zasledovale anarhiste in delovale v svrhu njih uničenja. Uradno glasilo zaključuje članek z besedami: »Cesarju Franu Josipu ostaja ljubezen in udanost njegovih narodov in to ga naj tolaži v globoki žalosti njegovi.«

Sv. mašo zadušnico za pokojno cesarico je daroval prevzvišeni škof danes ob 10. uri predpoludne v katedrali sv. Justa. Navzoči so bili zastopniki civilnih in vojaških oblasti.

Ko dospe truplo pokojnice na avstrijska tla, bodo po vseh župnijah škofje zvonili zvonovi ob 8. uri zjutraj, opoldne in zvečer.

Oporoka cesarice. V ponedeljek se je odprla oporoka cesarice. Grad Lainz je zapustila hčeri nadvojvodinji Mariji Valeriji, grad Achilleyon na otoku Krku pa hčeri nadvojvodinji Gizeli Bavorski. Uživanje pa ostane cesarju. Zlatanina, kolikor je je bilo privatna last cesarice in ki predstavlja vrednost več milijonov, se je prodala že pred več meseci in se je dotični znesek porabil za popravo gradu Achilleyon ter v podporo nekaterih sorod-

PODLISTEK.

32

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Spisal A. Senoa. Poslovenil F. S. Cvetkov.

Na pragu svoje hiše je stal pod črno kapo, v svetlem orožju silni junak, vojvoda Juriša Orlovič, kakor bor v gori. Levica mu je počivala na junaški sablji, a desnica se mu je ovijala okoli ramena žene Dume, ki mu je bila spustila glavo na svetle srebne gumbce.

»Ne joči, duša moja, golobica moja!« jo je tešil junak, »saj kaplje tudi meni kri iz živega srea, ko je tržem od tvojega. Ali glej, kdo naj vodi siromašne brate? Ali naj jih pustim kakor čredo brez pastirja? Ni-li bolje odnesti glave, nego nesti jo pod rabeljnov nož, da me zakolje kakor jancea? Pa kaj je meni za mojo glavo; čuvati jo moram le radi tebe, ženica moja! Miruj duša, ako Bog da, bode bolje, in srečni bodemo. Mati Božja naj te obvaruj! Z Bogom!«

»Junak moj! Soproj moj!« je zaječala Duma na njegovih prsili.

»Z Bogom!« je poljubil vojvoda ženo na čelo in odhitel za četo, a ona je pokleknila na prag ter si z rokama prikrivala svoje grenke solze.

Ob polnoči je krenilo šeststo junakov in drugih ljudi proti Velikim senjskim vratam. Žalostno so stopali pred njimi vojvode, zamolko se je zgla-

šal boben, tužno, povešenih glav so korakali junaki. V vsakem očesu si mogel čitati vprašanje: Kaj bode iz tega? V vsakem očesu odgovor: Gorje nam grešnikom! Zamolko se je razlegal boben, čegar glasovi so se izgubljali v šumih, v gorah, tam, kjer se dela — burja.

Dne 29. januarja 1601 zjutraj so zagrmeli topovi raz senjsko ozidje, zazvonili zvonovi z senjskih zvonikov v slavo sijajnega gospoda barona Josipa Rabate, cesarskega poverjenika in pooblaščenca, ki je zajedno z škofom Dominisom stopal v mesto na čelu vojske dveh tisoč ljudi in sieer skozi velika vrata, kajti burja mu ni dopuščala iti v luko. To mračno, blede, gorostasno, brezčutno telo bistrega očesa se je gibalo pod širokim pernatim klobukom; general je bil, kakor da ne gleda nobenega, ter da ne vidi, niti one male stotnije nemških pešcev, ki so mu naredili pred kaštelom počast. Četa za četo je stopala na mestna vrata ob sviranju in bobnanju, četa za četo je krenila v kaštel stoječi kraj vrat na mestnem trgu, dragonci, konjiki, oklopniki, mušketirji, arkebuzirji, kopjeniki in topničarji s topovi. A mesto je bilo nemo, pusto, vsa hišna vrata so bila zaklenjena. Slednjič so vstopili tudi nemški mušketirji, toda neso zavili v kaštel, kakor tudi topničarji ne. Ti so namerili svoje topove pred kaštelom na mestne hiše, in postavili so se z gorečimi šibami k njim. Ko so Nemei nabili muškete, razšli so se na vse strani, da postavijo po stolpih, vratih in zidovju svoje straže in razorožijo uskoškega stražarja.

Na vsakem koncu ulice se je postavil mušketir, kapitan Odoardo Lokatello je zaklenil lastno roko velika in mala mestna vrata. Na enkrat so se odprla zopet vrata kaštela. Iz njih je stopil kapitan Grasello, bobnar, dva pešca in profos. Ta četca je šla po vsem mestu; utavila se je na vsakem oglu in profos je glasno prečital naredbo cesarskega komisarja:

»Vsakdo se mora pokoriti brez prigovora pod izgubo glave. Zabranjuje se slehernemu pleniti in voziti se z barko po morju. Najemniki bodo premeščeni v gornjo krajino. V enem dnevu se mora vsakdo prijaviti na kaštelu in podpisati svoje ime. Razbojniki in hudodeleci se imajo v dveh dneh sami javiti sodišču. Kdor bi prigovarjal količkaj, zgubi glavo. Nihče ne sme nositi orožja, nihče ne sme iti iz mesta, niti po dnevu niti po noči. Kdor se ne prijavi komisarju, zgubi glavo.«

Tudi pred Posedaričevo hišo se je oglasil boben, tudi pod njegovim oknom je razglasilo razgreto grlo profosovo rabljevo naredbo v svet. Knez Martin je stal pri oknu. Velika solza mu je kanila na lepo lice; krčevito je stisnil pesti na lici in vzdihnil:

»O kje si sloboda moje junaške domovine?« Ali odgovora ni dobil, saj mesto je bilo nemo, pusto kakor mrtvee v rakvi. Ali čuj! Čuj odgovor! Pred lukso se zibljejo galije generala Paskvaliga pod beneškim levom. Čuj! Čuj! Na galijah se pije, se zvirja, se poje:

»Morte ai Segnani!« Pride še

nikov cesarice. Gotovine ni imela cesarica mnogo. Apanaže je imela letnih 75.000 gld., kateri znesek pa se je porabljal večinoma za miloščine prositeljem.

Društvo veteranov v Trstu je odposlalo nastopno sožaljno brzojavko:

Njegovemu Veličanstvu cesarju
na Dunaju.

Najudaneje podpisano načelnstvo I. pod pokroviteljstvom Nj. Veličanstva stoječega vojaškega veteranskega društva za Trst in okolice izraža svojo globoko čutečo bol na izgubi svoje preljubljene cesarice in prečistite kumice društvene zastave, ter svoje preponižno sočutje se svojim preljubljenim cesarjem in visokim pokroviteljem.

Zadnje pismo cesarice. V soboto zjutraj je prejel cesar zadnje pismo od cesarice. V tem pismo pravi cesarica, da se počuti prav dobro in da je jako zadovoljna z uspehi zdravljenja v Nauheimu.

Vedno isti!

Naši laški socialisti se v svojih polemikah včasih vedejo tako, kakor da jim je prišlo pošteno spoznanje o pogubnosti židovskega liberalizma za človeško družbo. Celo jako pametnih besed je čuti včasih proti nestrpnosti, nasilnosti, krivičnosti in nemoralnosti židovskega liberalizma. In nedavno temu smo čitali v »Lavoratore« lepah besed ne le za enakost vseh ljudi po receptu mednarodnega socializma, ampak tudi za jednako pravico in svobodo vsem narodom.

Toda vse take lepe stvari hranijo italijanski socialisti le za garnituro svojim člankom in spisom; kakor hitro pa bi morali to svojo zalogo lepih in sladkih besed premeniti v gotov denar poštenega dejanja — to je ko bi morali: v kritičnih trenutkih dokazati, da so res to, za kar se izdajajo: prvoboritelji svobode in enakopravnosti, vidimo jih hipoma, kako vlečejo z nestrpnimi in neliberalnimi liberalci na jedni in isti vrvi. Kakor so socialisti povodom propovedi očeta Pavisiča prihiteli — liberalcem na pomoč, tako so tudi ob sedanjih izgrelih zapregli vso parno silo svojo v voz liberalizma in prekašajo celo »Piccola« v poznani perfidni taktiki.

Mi smo povedali opetovano, da ne odobrujemo izgrediv, ali naše menenje je tako, da kdor poroča o teh dogodkih, mora poročati objektivno in ne sme govoriti le o grdih efektih demonstracij, ampak tudi o vzrokih. O vzrokih pa molče trdovratno »Piccolo«, »Indipendente« in — »Lavoratore«! In to je ono, kar je perfidno. Med izgredivniki je gotovo mnogo sumljivih subjektov, ali gnusno je početje, kakoršno je zagrešil »Lavoratore« s tem, da kakor za stavo »Piccolom« označa vse demonstrante kakor barbare, razbojnike in tatove. Mi obžalujemo izgrede in odklanjamo vsako zvezo z izgredivniki, toda pravičnost zahteva pripoznanja, da veliko večino njih je vodilo sveto in plemenito ogorčenje. A kdo ne ve, da jeden sam malopridnež lahko pokvari, kar je nameravalo dobrega sto poštenih. Tako je tudi navadno na demonstracijah: mal odstotek udeležencev more potisniti vso maso na kriva pota.

Za take pomisleke je »Lavoratore« nepristopen. On ljubi demonstracije in demonstrante, dokler služijo njemu; on je vnet za svobodo ljudstva, toda — le v njegovi senci. Čim pa hoče ljudstvo uprizorjati demonstracije brez njegovega visokega dovoljenja, tedaj psuje ljudstvo z barbari in tatovi ter pošilja svoje somišljenike, da kriče — kar se je faktično dogodilo pred sinočnjem v okrožju sv. Jakoba: **Živeli Italijani, naši prijatelji!**

Menda ne treba praviti, katere vrste Italijani so to.

Po vsej pravici pravimo torej, da laški voditelji socializem nosijo enakost in svobodo na jeziku, v srečju pa — židovskoliberalni italijanizem. Na jeziku borbo proti italijanski buržoaziji, v srečju — v važnih trenutkih — pa kooperacijo z isto buržoazijo.

Tako so bili in taki so: vedno isti!

Politični pregled.

Krečansko vprašanje. Nesreča v vladarski hiši v Avstriji je odvrnila pozornost od do-

godkov svetovne politike. Celo Židje se morejo pokoriti pred groznim utisom, ki ga je napravilo zločinstvo v Genovi na ves civilizovani svet, prenašati dejstvo, da svet le malo govori o njihovem Dreyfusu.

Tako je za te dni potisnjeno v ozadje tudi krečansko vprašanje. Toda le v evropski diskuziji, dočim se doli dogodki razvijajo svojo pot dalje in zahtevajo v imenu človečanstva skorajšnje rešitve.

Iz Aten javljajo, da vrvenje na otoku Kreta postaja živahnejše in živahnejše. Vedenje Turkov v Retimo in Kaneji postaja grozljivo, proti Kandiji pa se zbirajo krščani vsega otoka in se je sleherni trenotek bati spopada: ruski admiral Stridlov je že zagrozil turškim oblastnikom v Retimo, da bode bombardoval mesto, čim pride do takih izgrediv, a grška vlada napenja vse svoje sile da bi izposlovala od Rusije pritiska v tem zmislu da turški vojaki ostavijo Kreto. In to bi bil res edini čin, ki bi donesl pomirjenja. Krščani bi se pomirili, ker vedo, da je navzočnost turških vojakov le vspodbuja ako ne v direktno dejanstveno podporo turškim fanatikom, a ti poslednji bi se brzdali prav radi tega, ker ne bi imeli več se moralne vspodbuje.

In vlasti naj se zvijajo kakor hočejo, turška vlada naj protestuje kolikor hoče in madjarsko-židovski diplomatje naj pletejo svoje spletke kolikor hočejo, resnica je vendar le ta, da ruski načrt za rešenje krečanskega vprašanja — kandidatura grškega prince Jurja za mesto guvernerja na Kreti — bi bil vendar le najbolji in najprimernejši, in to že zato, ker bi odgovarjal najnaravnejši vseh idej — narodni ideji!! Kreta je Grška po zemljepisnem položaju in po narodnostnem principu, naj se torej stori z imenovanjem guvernerja-Grka glavni korak do naravnega rešenja tega vprašanja — do združenja z matero-zemljo!

Domače vesti.

Dragim rojakom! Podpisano predsedništvo, v zavesti resnosti položaja, Vas prosi iskreno in nujno, da se vzdržite vsake kakoršnihsibodi demonstracij, katerih posledice bi utegnile postati usodepolne za pozamičnike, ne da bi koristile naši stvari. Sosebno se obrača podpisano predsedništvo s to prošnjo do okoličanov, katere itak že nesramno obrekuje pokvarjeno tržaško novinstvo.

Zaupajoči Vaši že v mnogih slučajih izkazani narodni disciplini, pričakujemo, da tudi v teh resnih trenutkih dokažete svojo zrelost.

V Trstu, 14. septembra 1898.

Predsedništvo pol. društva »Edinost«:

Makso Cotič, Matko Mandić,
tajnik, predsednik.

Sinočnji dogodek. Sinoči je bilo zopet ne navadno vrvenje po mestu. Povsodi je bilo vse polno ljudstva in po vsej pravici sodimo, da bi bilo sinoči prišlo do jako resnih dogodkov, da ni redarstvena oblast — s pomočjo vojaške oblasti — ukrenila najrazsežnejših odredov v preprečenje izgrediv. Oddelki vojakov so bili nastanjeni pred hišo »Piccola«, pred italijanskim konzulatom, na velikem trgu, na Barrieri in pri sv. Jakobu.

Do resnih spopadov ni prišlo, vendar pa je bilo čuti raznih vsklikov, in množice so pobile nekaj šip in svetiljk na mestni plinarni, eno veliko šipo na »Piccolovi« hiši ter mnogo svetiljk okolo sv. Jakoba. K mestni plinarni je pribežal oddelk redarjev, ki so razpršili izgredivnike. Tu pa tam so kričale množice: »Morte! Fora i Italiani!«

Do najhujega in najnevarnejega je došlo zopet pred »Ginnastico«, a provokaterji so bili zopet gospodiči, ki so čakali notri, najbrže sedeči na priljubljenem jim kamenju. Ravno tam je policija odredila vse potrebno, da uduši v kali sleherni izgrediv. Kakor je že navada — in tega ni možno preprečiti — zbralo se je tam nekaj ljudi, ki so mirno gledali, kako se pripravljala policija. A to so porabili junaki v telovadni palači v pretvezo, da so telefonirali svojim somišljenikom po raznih kavarnah, češ: da jim preti huda nevarnost. In res se je kmalu valilo po ulici Farneto proti »Ginnastici« par stotin Italijanov, a žnjimi — kakor konstatuje »Piccolo« — tudi socialistov. Blizo »Ginnastice« so se tej tolpi postavili nasproti vojaki in redarji potegnjenimi sabljami. Ta prizor

opisuje »Piccolo« nesramno, češ, da Slovane so pustili bežati, a po italijanskih glavah da so padale sablje in hkratu da so bili poslednji obkoljeni spredej od stražarjev, od zadaj in na straneh pa od vojakov, tako, da so bile zaprte vse ulice, po katerih bi se bili mogli demonstranti umakniti. Vse to množico, — kakih 300 oseb — ki je vsklikala mej drugim tudi »**Evviva l'anarchismo! Abbasso il lutto! Avanti! Avanti, avanti!**« je potisnila policija na dvorišče policijskega inspektorata v ulici Chiozza, kjer so jih proglasili aretiranimi.

Da pa bodo čitatelji vedeli, iz katerih slojev je bila ta množica, ki je vsklikala: »**Živel anarchizem! Doli z žalovanjem!**« Naprej, naprej!« navedemo tu nekoliko imen aretiranih:

Dr. Renato Tellersitz, dr. Giuliano Perco, prof. Giuseppe Ara, dr. Camilo Ara, Teodoro Costantini, ing. G. Menesini, Cesare ed Umberto Piccoli, Cairoli, Alfieri, Edgardo e Amileare Rasceovich, Vito e Pietro Tolentino, Gracco Mauro, Guido Cabalzar, Giovanni Cattarinuzzi, ing. Pietro Barbich, Ferruccio Sloceovich, Guido Mazzoli, Franco de Angelis, Attilio Padova, Emilio Brovedani, Pino Serosoppi, Ruggero Bemporat, Gino Vidusso in več njih, katerih imena nam niso znani.

Povdarjeno bodi, da so med tu navedenimi tudi trije **doktorji**, 1 profesor in 1 **inženjer**; da so v tej čestiti družbi kar štirje Rascovich, temu se menda ne čudi nikdo. Vse te ljudi so preiskali takoj in so našli pri njih **revolverjev in bodal**. Z vsemi se je sestavil zapisnik. Zaslisevanje je trajalo od enajstih do 3. ure popoldne. 140 so jih izpustili na svobodo, 23 pa so jih odveli v ulico Tigor.

Ob 11. uri se je umaknilo vojaštvo. Oddelka vojakov sta ostala le pred italijanskim konzulatom in v ulici Rossetti.

Daleč so prišli!! Sinoči se je odigrala na lesnem trgu zanimiva in značilna slika. Okolo in okolo vse polno ljudstva, ki je metalo temne poglede v ono lepo hišo, v kateri »Piccolo« kuje svoje laži. Prostor pred hišo je bil zagrojen po vrstah vojakov v popolni opravi, a redarji so povzdignem glasom in v imenu zakona pozivali občinstvo, naj se umakne.

To je bila sinočnja slika na lesnem trgu pred palačo »Piccolovo«. Poučna slika zares. Koliko komentarja bi se dalo napisati v pouk lokalni in osrednji vladi! Toda v tem hipu ni časa za to. Zato rečemo na kratko: Vsak zli čin se maščuje prej ali slej. Onega in istega »Piccola«, ki se je vedno bahal, da je ljudstvo za njim, ki je označeval svoje poslance za »dušo in sree naroda«, onega in istega »Piccola«, ki ni imel za avstrijsko vojaštvo nikdar družega nego nespoštovanje — onega istega »Piccola« morajo sedaj braniti isti avstrijski vojaki pred — istim ljudstvom!!

Daleč so prišli! Laž in prevara sta razkrita! Prišel je črni petek tudi njim!

K demonstracijam v Ljubljani. Ljubljanski župan je izdal oklic, v katerem pravi: »Ne glede na to, da je prav sedanj trenotek, ko mora biti v skrb vsem prebivalcem države, da se težko izkušenemu srečju našega vladarja ne prizadeva novih ran, najmanjše pripraven za take pojave neznosljivosti, povdarjati moram posebno, da je skrajno krivično, pripisovati sokrivo na peklenskem zločinu mirnim laškim delavcem samo zato, ker so iste narodnosti s poživinjenim morileem.«

To je res: sekta, kateri pripada morilec Luchen, zametuje vsak domovinski čut in ne pripada nobeni narodnosti. Krivično je soditi ves narod, ker je izmeček istega zakrivil strašno hudodelstvo. Ali naši tržaški Italijani naj se ne čudijo, da se je zasukalo proti njim orožje, katero so oni dosledno rabili proti nam. Kolikokrat smo mi britko tožili in smo protestovali proti grdemu postopanju laških novih — sosebno v njih poročilih o sodnih razpravah. Kadar-koli je kakov Slovenec kaj zagrešil, nikdar ni manjkalo pripombe, da je dotičnik — Slovenec. Mi smo se vedno postavljali po robu taki grdi taktiki. Žalilo nas je, da s takim tendencioznim poročanjem o grdih činih posamičnikov hočejo valiti krivdo na vso narodnost. Nam se je videlo tako postopanje tem zlobneje, ker vemo, kako — najvno in zato tudi dovetno za vsako ščuvanje je to laško nizko ljudstvo in ker smo uverjeni, da se je ravno s tem sredstvom najbolj

netilo v italijanskem ljudstvu sovraštvo do naše narodnosti.

In sedaj raste gospódi čez glavo, kar so se jali, a oni se zgražajo, da si ljudstvo prisvaja njih lastno taktiko (seveda v smeri njim skrajno neprijetni) ter pozivlja na odgovor vso italijansko kri, radi čina, ki ga je zagrešil posamičnik.

Kdor seje veter, naj se ne križa, ko mora žeti vihar!

Manifestacije sožalja. Okolo sv. Jakoba, po Reni, okolo sv. Justa, po Barrieri, v ulici Solitario in tamošnjih stranskih ulicah, sploh povsodi, kjer so bivališča ljudij, ki si delom in trudom pošteno služijo svoj vsakdanji kruh, so ti siromaki na upravn ganljiv način včeraj manifestovali svoje sočutje do vladarske hiše. Vse so povili v črnino: vrata, svetiljke, okna, napise itd. Kako vse drugače je po družih delih mesta, kjer stoji palače in bivaže veliki gospodje! Mi bi želeli celó, da bi njeg. ekscelence gospod namestnik sam obhodil in da bi primerjal. Potem bi še le vedel, kako treba urediti politiko na Primorskem in kje so oni stebri, na katere treba nasloniti vladno politiko na Primorskem. Tu ljudje, ki so razobesili bodisi tudi siromašno črno eunjo, da dajo izraza plemenitemu čutstvu svojemu, tam pa ljudje, ki pred Ginastio — pred tem gnezdom — vslikajo: živel anarhizem, doli z žalovanjem!

Ne po zvilih potezah progressovskega diplomatizovanja in zavratnosti, ampak po srčnih utrip-ljajih v resnih časih treba soditi ljudi in stranke!

Dal sam Bog, da bi iz globine žalosti in nesreče in iz elementarnih pristranskih pojavov, ki jih je izvalo to gorjé, vzevelo — pravo spoznanje v blagor domovine in v trdo oporo dinastiji.

Takega pa — še ne! Pišejo nam: Take pasti, kakoršna je bila ona sinoči pri »Ginastio«, ni še bilo, vsaj v Trstu ne! Pomislite: 300 aretiranih na enkrat, mej temi malone vsa elita tržaške irredente in le malo delavcev, oziroma meščanov, je loputnilo hkratu v to past. Ob vsej žalosti se mora človek smijati, toda le za hip, dokler ni prečital »Piccolovo« poročilo. Potem pa mu mora zavreti kri v žilah.

Nesramno judovsko-framazonski »Piccolo« klati na 4—5 mestih o naših okoličanih, kateri da so prišli v ogromnem številu v mesto, kar pa je nesramna laž in zlobno šéuvanje mesta na okolico in narobe. Po vsej pravici smemo pričakovati od kompetentnih oblasti, da primernim potom označijo to sporočilo »Piccolovo« za to, kar je — nesramno obrekovanje, in sicer to v interesu javnega miru in reda.

Umazanece pravi, da se je okoličane poznalo po debelih podplatih in umazanih čevljih, kakor tudi po tem, da so bili goloroki in sploh nekako trdi — okorni! Ti okoličani (»Piccolo« ni videl sinoči sploh nobenega družega, nego same okoličane!) da so namenili napasti »Ginastio«, ako ne — čujte in strmite! — celó mestno bolnico, Židje na lesnem trgu so že davno zgubili zadnjo trohico srama (ako so ga kedaj imeli?), toda, kar se tu podtika okoličanu našemu, presega že vse meje. Čujte! Oni, ki so šli napadat »Ginastio«, so bili sami okoličani, ko je pa policija zajela vseh 300 demonstrantov, so se isti okoličani popolnoma zgubili in ostala je vlovljena sama druhal iredentarjev! »Piccolo« sam priznava to in on je najbolj kompetenten v tem! V enem stavku sami kmetje, v drugem stavku istega članka so se pa kmetje kar prelevili v same — odlične meščane!!

Kak namen imajo Židje, da kličejo na pomoč proti okoličanskemu »volku«, ko istega niti ni in ga sploh ni bilo, ne vemo; ali ker ta »volk« ve, da je on navadno žrtva »ovac«, je že bolje, da ostaja doma ter ne hodi na limanice onim, ki ga izkoriščajo ter — čaka boljših časov! Prepričani pa smo, da tudi oblasti pridejo slednjič do spoznanja, da tako ne smemo dalje v našem Trstu.

Lopovstvo! Današnji »Piccolo« ponavlja v svojem poročilu o sinočnjih dogodkih v vsaki vrsti besedo »territoriali«. Namen temu je očiten: vzbuditi hoče domnevanje, da le okoličani demonstrirajo proti onim, ki se smejejo in zabavajo ter plešejo, kadar joče naša država in se v žalosti topi nje vladar. Seveda: to jih peče, da je po sedanjih manifestacijah svet dobil jasen dokaz, kakot v grozen politički švindel tirajo pro-

gressovska gospóda, ko lažejo, da je ljudstvo žanjimi.

Mi protestujemo proti temu, da nesramni »Piccolo« v svoji zadregi in sramoti tlači naše okoličane vmes, a protestujemo od razburjenja tresočo roko proti nečuvnemu obrekovanju, da so naši okoličani hoteli napasti bolnico.

Protestujemo slednjič proti brezvestnosti »Indipendent«, ki brez najmanjšega dokaza v roki podtika okoličanski duhovščini činov, kakoršnjih se mora sramovati v prvi vrsti — duhovnik, kateremu nalaga svet poklie, da blaži čutstva, ne pa da bi v nemal strasti in pozival na zločine. In to celo v takih trenutkih, kateršnje preživljamo sedaj! In kaj takega podtika »Indipendente« našim duhovnikom, trdé v pozitivni obliki, da oni pozivljajo okoličane, naj gredo v Trstu razbijat!!

Ali ni to lopovstvo?! Komu ne bi se gnusila stranka takih klevetnikov, ki so že brez vsega srama na svojem umazanem poslu.

Učekar pogorel! Pišejo nam: Predsinočnjem se je navadnim demonstrantom pridružil tudi »sodrug« Učekar še z nekoliko somišljenikov. Ko so ostali vpili »abbasso« »smrt« in »fora«, so socijalni demokratje odgovarjali »živio socijalizem!« V novi ulici se je pravim demonstrantom že gabilo umešavanje nepotrebne vslikanja; zato so se kar odcepili od demokratov, pustivši Učekarja s petdesetorico sodrugov, ki so se popraševali strmé: »Kam pa so šli ti drugi!«

Po mojem menenju je mnogokak vzklík nepotreben, v tem tužnem času. Vskliki: »Živio socijalizem internacijonalizem«, itd.! pa so v teh trenutkih grda breztaktčnost.

Pogorel je torej slavni mož.

O belem dnevu, danes okoli 11. ure, so na uredništvu »Piccolovem« razbili veliko šipo vredno kakih 200 gld. Kmalo na to, o poludne, so zopet razbili krasno slikano šipo z napisama: uredništvo in upravnništvo. Vrednost te šipe cenijo do 500 gld. Tem povodom se je odigral nastopni komični prizor. Nekdo je zakričal po laški: naj izobesijo znak žalovanja! Dotičnika so opominjali redarji, naj bode miren in naj gre svojo pot dalje. To priliko je uporabil nekdo drugi, da je zalučal kamen. Služabniki »Piccola« so se spustili za njim in bi ga bili ujeli gotovo, da niso priletele nasproti branjevke, radovedne, kaj se je zgodilo. In nesreča je hotela, da se jeden zasledovalec naletel ravno ob elastični trebuh košate branjevke s tako močjo, da je odletel v zrak na tla, a to je bilo v prilog njemu, ki je bežal.

Ubogi »Piccolo« pač ni mislil nikdar, da bi mogli priti zanj taki časi; sedaj veš, dragec, da se kroglja vrti: enkrat smo gori, enkrat doli.

Umorstvo. Poroča se nam, da je prišlo danes zjutraj načelnistvu tukajšnje postaje južne železnice brzjavno sporočilo, da je neki nepoznanec v Podgori blizu Gorice umoril brata kondukterja Friskoviča. Umorjeni je bil uradnik v tvornici papirja v Podgori.

Iz Ljubljane poročajo včerajšnjega dne: Vryenje nadaljuje. Nekaj italijanskih delavcev je zapustilo mesto, ostali so skriti na svojih stanovanjih. Med včerajšnjimi izgredivi je bilo ranjenih devet italijanskih delavcev.

Na znanje! Vsled strašnega dogodka, ki je vso Avstrijo zagrnil v najglobokejšo žalost, sklenil je pripravljalni odbor za vseslovensko delavsko slavnost, da ista letos izostane.

Ravno isti dogodek pa je pripravljalnemu odboru tembolj utrdil prepričanje, da je združenje slovenskih delavcev na krščanski podlagi nujna potreba v očigled predznosti barskega anarhizma in posestrime: socijalne demokracije.

Zato se bo nameravana vseslovenka delavska slavnost vršila z istim vspešnim prihodnje leto, najbrž meseca majnika.

Vsa društva, ki so svojo udeležbo bila že prijavila, prosimo, da ostanejo pri svojem sklepu; svetujemo tudi, naj se v svrhu tem mnogobrojnejše udeležbe za prihodnje leto v posameznih društvih nabira nekak fond, iz katerega se pokrijejo stroški udeležbe.

Na svidenje torej prihodnje leto! Z bratskim pozdravom

Pripravljalni odbor.

Opomba. V nadomestilo nameravane vseslovenske delavske slavnosti sklenjemo v nedeljo, 18. t. m., ob 10. uri v »Katoliški dom« v Ljubljani velik javni ljudski shod, da na njem izrazimo Nj. Veličanstvu presvitlemu cesarju globoko sožalje povodom velikega udara, ki je zadél njega in vso Avstrijo. Želeti je, da pošljejo društva ali posamičniki sožaljne brzjavke na shod v »Kat. dom«.

Odbor tržaške kmetijske družbe bode imel svojo sejo dne 16. t. m. ob 7. uri zvečer v družbeni pisarni ulica Geppa št. 14. I. nadstr.

Popravek iz Barkovelj. Prejeli smo: Prosim, da objavite sledeči popravek:

V četrtek, dan malega Šmarna, ni molil g. kapelan ob zvršetku sv. maše onih treh »Češčenih si Marij« v italijanskem, ampak v latinskem jeziku, kar bi bilo po naše — brez zamere — vse jedno. On.

Kri ni voda! Gospod urednik! Evo Vam novega dokaza, kedo se še vedno šéuva in izziva naše mirno ljudstvo do slučajnih izgrediv v naši narodni vasi.

Pozabljeno ni še med ljudstvom ono grdo zasramovanje in žaljenje našega deželnega poslanca g. Dollenza, ki se je dogodilo minoli teden po nesramnežih in neotesaneih »rimske avite colture« v onih — dišečih židovskih kopeljih in že so se ravno isti smradljivi predzniki sramotiti in žaliti naše vrle vaščane.

Čujte, gospod urednik! Včeraj so veslali mimo gori omenjenih kopelji v neki barki trojica (vsi spehani) barkovljanskih mornarjev ali po domače: »šavornanti«. Prihajali so namreč z barko iz tržaške luke, kjer so trdo delali in se mučili za pošten kos kruha — vse predpoludne. Ko so se, veslaje, približali kopelji, psovala jih je kopajoča se druhal mestnih židovskih fakinov sledečimi žaljivimi kliči: Voghe maledetti Cranzi! Voghe ščavi! Porchi de ščavi! itd.

Kri ni voda! Pomislite le, gospod urednik, kako bi grdo pela tistim izzivalec, ako bi se naši, ki so bili hudo užaljeni, približali z barko h kameniti ograji ter bi od tam poskakali razjarjeni za onimi brezobraznimi sramotilei!

Gospod urednik! Kedo bi bil zopet grd pred svetom in morda tudi zaprt, ako bi se dogodilo kaj jednakega? Seveda, zopet naše mirno ljudstvo, ki mora neprenehoma poslušati toliko trpkih in žaljivih izrazov! Naša potrpljivost je res velika ali merodajni činitelji naj ne pozabijo, da tudi najširša potrpežljivost ima neke svoje meje. Še enkrat Vam ponavljam, da kri ni voda!

Da v rečenem kopališču ni nobenega redu in tudi nobenega javnega varstva za kopajoče, Vam je gotovo znano; zato bodi toplo priporočeno kompetentnim oblastim, da one (čim prej, tem bolje), ostržejo nekoliko peroti lastniku kopelji in tudi njegovim nesramnim gostom avite colture, ki ne prestando šéuvajo naše mirno ljudstvo do — izgrediv. Prosimo torej prav zato, ker ljubimo mir!

Koledar.

Danes v sredo 14. septembra: Notburga, dev.
Jutri v četrtek 15. septembra: Nikomed, muč., Evtropija.
Solnčni: Lunin:
Izhod ob 5. uri 34 min. Izhod ob 2. uri 44 min.
Zahod " 6. " 16 " Zahod " 5. " 19 "
Ta je 38. teden. Danes je 256. dan tega leta, imamo torej še 109 dni.

Zadnje vesti.

Geneva 14. Predvčerajšnji pojav žalosti prebivalstva Geneve je bil dostojanstven in impozanten. Na tisoče oseb so razoglavi korakali mimo hiše žalosti. Na čelu so korakale državne in krajne oblasti, potem korporacije, župani bližnjih krajev in mnogo tisočev mož in žen vseh stanov. Med sprevedom, ki je trajal nad jedno uro, so zvonili zvonovi vseh cerkvá.

Geneva 14. Včeraj je vprašal preiskovalni sodnik Luchenija, da-li bi bil, ako bi bilo določeno to, umoril tudi kralja Umberta ali Crispia? Zločinec je odgovoril: »Da, kralja z veseljem, ako bi bilo le mogoče. Crispia pa ne, nikakor ne. Crispi je le tat, ki je ukradel 500.000 lir. Jaz spoštujem tatove, pred njimi treba sneti klobuk.«

Geneva 14. Že zarano v jutro so govorila vsa znamenja, da bodo pojavi žalosti velikanski. Na katedrali sv. Petra veje genevska zastava. Velika množica se pomika po ulicah, po katerih se bode premikal spreval zemskimi ostanke blagopokojne cesarice Elizabete, na potu od hotela do kolodvora. Videl je mnogo zastav in drugih znakov žalovanja. Vse prodajalnice so zaprte.

Rim 14. Poleg kraljeve dvojice so vsi principi kraljeve hiše brzojavno izrekli cesarju Frantu Josipu svoje sožalje. Izvedši o žalostnem dogodku, je kraljica Margarita dolgo jokala.

Cetinje 14. Prestolonaslednik princ Danilo se udeležil pogrebnih slavnosti blagopokojne cesarice Elizabete.

Petrograd 14. »Journal de St. Petersburg« piše: Ruski narod sočustvuje iz vsega srca z vsemi zvestimi podaniki Njeg. Veličanstva cesarja Frana Josipa ter goji goreče želje, da bi prejasnemu vladarju Bog podelil moč v to, da prebije strašna udarce, ki ga je zadel.

Monakovo 14. »Münchener Tagblatt« pripoveduje, da se je v letu 1850. v parku grada vojvode Maksimilijana Bavarskega, očeta cesarice Elizabete, približala otrokom eiganka, ki je prorokovala princesinji Elizabeti, da pride na prestol, da doživi velikih nesreč in da umrje nasilne smrti.

Trst 14. Po Trstu se širi govorica, da je prišlo sta Nabrežini do velikih izgredov in da so dva mrtva.

Ljubljana 14. Včerajšnji dan je minol mirno. Nadejati se je, da se ne ponove izgredi.

Budimpešta 14. V enem najznamenitejših javnih lokalov so se prigodile protitalijanske demonstracije. Dijaki so udrli v lokal, napadli italijanske pevce ter prisilili iste, da so morali bežati iz lokala.

Dunaj 14. Cesar je brzojavno pozval k sebi finančnega ministra dr. Kaizla. Danes je cesar vsprejel istiga v avdienci. Dr. Kaizl je poročal cesarju o stvareh svojega resorata. Tudi baron Banffy je bil vsprejet radi političnih stvari. Sodi se, da bi bil cesar rad rešen dolžnosti določenja kvote med Avstrijo in Ogersko.

Reka 14. Danes je došlo sem več Italijanov, ki so zbežali iz Ljubljane. Nekateri se povrnejo v domovino preko Aleone. Nekateri njih so zbežali, ostavivši tam vse svoje stvari. Vsi hvalijo postopanje ljubljanskih oblastij.

Gradee 14. »Grazer Extrablatt« pripoveduje, da so pred njegovo uredništvo položili bombo, ki se pa ni užgala, ker je užigalna vrstica ugasnila. Bomba je bila narejena iz močne skatle iz pleha, napolnjene razstreljivim prahom. »Grazer Extrablatt« je glasilo krščanskih socialistov.

Carrigrad 13. Ruska vlada je poslala depešo-okrožnico, tičečo se dogodkov v Kandiji, kabinetom v Londonu, Parizu in Rimu. Iz Odese je odšlo na Kreta 100 mož infanterije, 24 žandarjev in 25 konj, večja pomoč sledi prihodnji teden. Z Francozkega je odplula na Kreta oklopna »Admiral« z 800 vojaki.

Atene 13. »Agence Havas« javlja, da je vedno več razburjenost in se je bati vsak hip, da izbruhnejo novi nemiri. Ruski konzul je 11. t. m. došel v Retimno ter je izjavil turskim vojakom, konzulu, duhovščini in turskim velikašem, da — ako se ponove nemiri — ukaže bombardirati mesto in proglasi obsedno stanje.

London 13. »Times« javljajo iz Kandije, da se zbirajo krečanski kristjani in korakajo proti Kandiji. Vsaki čas more priti do spopada. Angleški konzul zatrjuje, da so na Angleže streljali turski vojaki. V Kandiji je bilo sežganih šeststo možkih, žensk in otrok.

Atene 14. Iz Kaneje javljajo, da so admiralij prijavili eksekutivnemu odboru za pomirjenje otoka nastopne sklepe, vsprejete soglasno od evropskih vlastij:

1. Vsi provzročevalci nemirov se odpravijo z otoka; 2. istotako se odpravijo turski vojaki; 3. iz vseh javnih uradov se odpravijo podaniki turski; 4. guvernerjem na Kreti bode imenovan princ Jurij Grški.

Parobrodne zveze med Trstom in Istro.

V Žavle ob delavnikih zjutraj ob 5.— in 10.30, pop. ob 3.30 in 5.30, (Ob nedeljah in praznikih zj. ob 5.—, 8.—, 10.30, pop. ob 3.—, 5.—, 7.—) Mejpotoma se vstavi parnik pri Sv. Marku, Škedinju in sv. Soboti.

V Milje ob delavnikih zjutraj 4.30, 8.—, 11.—, pop. 2.30, 7.30. Iz Milj v Trst zj. ob 4.—, 6.30, 9.30, pop. ob 1.— in 6.30. (Ob nedeljah in praznikih: v Milje zj. ob 5.—, 8.30, 12.—, pop. 3.— in 8.30. Iz Milj v Trst zj. ob 4.—, 6.30, 9.30, pop. ob 2.— in 7.30.)

V Koper ob delavnikih zjutraj ob 7.45, 10.— in 12.—, pop. 4.—, 6.30 in 10.15. Iz Kopra v Trst zj. ob 5.30, 7.—, 9.—, pop. 2.50, 4.— in 9.—. (Ob nedeljah in praznikih zj. ob

7.45, 10.—, 12.—, pop. 6.— Iz Kopra v Trst zj. ob 5.30 7.—, 9.—, pop. 5.—.)

V Piran ob 11.— zj. in 5.30 pop. Iz Pirana v Trst ob 6.— zj. Ob nedeljah in praznikih v Piran ob 11.— zj. Iz Pirana v Trst ob 6.— pop. Ta parnik se vstavi vsakokrat tudi v Izoli.

V Izolo. Glej Piran.

V Umag (razven nedelj in praznikov) ob 3.45 pop. Iz Umaga v Trst ob 6.30 zj.

V Rovinj vsaki ponedeljek, sredo in petek ob 7.45 zj. Parnik se vstavi v Piranu, Umagu, Citanovi, Poreču in Orseri.

V Pulj ob 6.30 zj. z dotiko Pirana, Salvora, Umaga, Citanove, Poreča, Orsere, Rovinja in Fazane.

Cvet proti trganju.

(Liniment caspicí).

Preiskušano mazilo — odpravlja bolečine pri kostih, trganju in revmatizmu. — Ena steklenica z navodilom 50 nvč Razpošilja z obratno pošto najmanj dve steklenici

„Deželna lekarna pri Mariji Pomagaj“

Ph. Mr. M. Leusteka v Ljubljani.

Trgovski pomočnik

popolnoma zanesljiv in izurjen v trgovini jestvin, železnine in steklenine se sprejme v službo pri

A. Casagrande
v Ajdovščini.

Išče se

poljskega čuvaja za Sv. Križ pri Trstu z letno plačo 250 gld.

Ponudbe naj se pošiljajo kmetijski podružnici v Sv. Križu.

Slovinci!

Naznanjam Vam, da sem prevzel gostilno »Isola verde« v ulici Tintore. Dobra vina iz Istre in Dalmacije, prvo Dreherjevo in dobra kuhinja. Priporočam se Vam za obilen obisk

Vincenzo Lavrenčič.

Carl Greinitz Neffen,

Na Corsu šte. 33.

podružnica Trst.

Piazza della Legna 2.

Železo in razno železno blago na drobno in na debelo.

Priporočajo svojo dobro sortirano zalogo

predmetov za stavbarstvo,
traverze, zaklepe, železo za kovače in facon, stare železnične šine, držaje in ograje, vodnjake, pumpe, železne cevi in take iz vlitiga železa, vse tehnične predmete, popolne naprave kopelji in stranišč, peči in štedilna ognjišča, kuhinjsko, namizno in hišno opravo, železne meble in pred ognjem varne blagajne, nagrobne križe in obgrobnje ograje, orodja za vsako obrt.

Med

najčinejši, bel v satovju.

zavoje 4 kg. za gl. 3-50; tekoč v škatli 5 kg. gl. 3-50 z navodilom o uporabi meda v kuhinji in kakor zdravilo.

Razpošilja poštne prosto proti povzétju

Anton Žnidaršič
Ilirska Bistrica, Kranjsko.

M. U. dr. Anton Záhorsky

pomočnik na porodih

in zdravnik za ženske

povrnil se je v Trst.

ulica Carintia št. 8.

Ordinuje:

Od 9. do 11. zjutraj in od 2. do 4. pop.

Za uboge od 8. do 9. zjutraj.

Nova centralna čevljarnica

v Trstu.

Via Maleanton št. 2.

Bogat izbor čevljev

za gospode, gospe in otroke.

Delo solidno, trpežno in po mogočih konkurenčnih cenah.

„Glasbena Matica“ v Ljubljani.

Naznanilo

o XVII. šolskem letu 1898/99.

V pisevanje v šolo »Glasbene Matice« se vrši dne 15., 16. in 17. septembra dopoldne od 10. do 12. ure, popoldne od 4. do 6. ure, v nedeljo 18. septembra pa od 10. do 12. ure dop. v vodstveni pisarni v Vegovi ulici.

Učni predmeti:

Splošna glasbena teorija, petje (dekliški, deški in dijaški moški zbor.) pouk je brezplačen

Harmonija, kontrapunkt, solopetje, glasovir, gosli, cello,

Učnine se plača za pouk v dveh tedenskih urah od predmeta 1 gld. 50 nvč. na mesec.

Vpisnine se plača za vsacega gojenca 1 gld. Stariši gojenca morajo biti društveniki »Glasbene Matice«; če niso društveniki, plačajo pri vpisu 2 gl. letne društvenine.

Odbor.